

Лубні

Вступ

Де навесні сивіють віти  
Акацій білих у гаю,  
Я пісню кидаю свою  
Між запашні, п'янкучі квіти.  
А вітер ніжний приліта,  
І пісня маком зацвіта;  
Про Рідний Край, кохані ниви,  
І кислі присмаки кислиць...

А місяць повний і щасливий  
Пливе між вицвілих зірниць.  
Легенди творяться таємні  
Серед сопілок солов'їв.  
Я тут зростав, співав, любив  
У ночі, запашні і темні.  
І сестрою мені була  
Блакитна, лагідна Сула.

2

Наливайків брід

Лубні мої, моя колиска!  
Легенд загублена луна...  
З-за хмари кібець вирина  
Над давнім полем бойовиська.  
І там, де брязкали мечі,  
На власній ниві орачі  
За плугом йдуть, і сонця промінь  
На рало падає сріблом.  
Я тут, неначе в ріднім домі

Над цим оспіваним руслом.  
Де під вербою хвилі сині  
Несуть дитячих років слід, —  
То славний Наливайків брід  
Попід горою, у долині.  
Верба схилила довгі віти,  
Як свідок щастя і розлук...  
Поета зве пісні творити  
Якоїсь пташки ніжний звук...  
Тут Наливайко в ніч киплячу?  
Топив із золотом бочки,  
А я свою любов дитячу  
Згубив над спокоєм ріки...

### З

У моїй стороні

Упаде ясний світанок  
Десь у далину...  
Двійко гарних подолянок  
Йдуть по дивину.

Босоніж ідуть у росах.  
Ззаду срібний слід.  
Янтарем горить на косах  
Світанковий світ.

А в садах – вишні червоні  
Жаром миготять.  
А у стайнях – власні коні  
Сіном хрумкотять...

На покосах дзвонять коси, —  
Косять косарі...  
В дружній праці луг голосить  
З ранньої зорі.

Це – удень. А прийде вечір  
Синій і легкий, —  
У садках заводять речі,  
Пісню парубки.

Зашумить село піснями  
Не село – розмай.  
"Хто веселий – той із нами  
Танок починай!"

Зійде зірка вечорова,  
Місяць засія, —  
Україна грає нова,  
В radoщах буя.